

ZESPOŁ SZKÓŁ
W ŁUKAWCU

**WYMAGANIA EDUKACYJNE NIEZBĘDNE DO OTRZYMANIA PRZEZ UCZNIA POSZCZEGÓLNYCH
ŚRÓDROCZNYCH I ROCZNYCH OCEN KLASYFIKACYJNYCH**

RELIGIA
KL. I - III

Rok szkolny 2022/2023

Opracowali:
Elżbieta Kowalska
Ks. Marek Chorzępa

Ocenianie jest źródłem informacji o osiągnięciach i motywacji ucznia do postępów w nauce. Jeśli uczeń rozumie i współuczestniczy w ewaluacji swych postępów, wówczas wartościowanie jego osiągnięć posiada również wielką wartość wychowawczą. Oceniając uczniów, odnosimy się przede wszystkim do osiągnięć przedstawionych w podstawie programowej z religii. Nauczyciel ustala, co uczeń wie, potrafi, jakie jeszcze wymagania powinien spełnić, w czym może jeszcze mu pomóc. Celowość informacji zakłada wartościowanie aktualnego poziomu edukacyjnego ucznia oraz zmotywowanie jego potrzeby zdobywania wiadomości, postaw i umiejętności.

W ocenianiu z religii obowiązują poniższe zasady:

1. **OBIEKTYWNOŚĆ** – zastosowanie jednolitych norm i kryteriów oceniania.
2. **JAWNOŚĆ** – podawanie na bieżąco wyników pracy ucznia (rodzicom na ich prośbę lub gdy zaistnieje taka potrzeba ze strony szkoły).
3. **INSTRUKTYWNOŚĆ** – wskazywanie na występujące braki i mobilizacja do dalszej pracy.

Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:

1. Ilość i jakość prezentowanych wiadomości.
2. Zainteresowanie przedmiotem.
3. Stosunek do przedmiotu.
4. Pilność i systematyczność.
5. Umiejętność zastosowania poznanych wiadomości w życiu.
6. Wartościowanie postaw.

Kontrola i ocena w religii nie dotyczy wyłącznie sprawdzenia wiadomości, lecz także wartościowania umiejętności, postaw, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji uczenia się, a także kształtowania cech charakteru, woli, odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą.

Ocena pracy ucznia na podstawie:

1. Sprawdzianów wiadomości: uczniowie wykazują się wiedzą w zakresie przerobionego i powtózonego materiału, sprawdziany/testy podsumowujące w ciągu roku.
2. Odpowiedzi ustnej z zakresu materiału ostatniej lub trzech ostatnich katechez, oraz wypowiedzi w trakcie lekcji.

3. Aktywność na lekcjach: uczeń chętnie zgłasza się i udziela odpowiedzi na pytania stawiane podczas lekcji, uczniowie zbierają „pieczątki” za aktywność – pięć pieczątek (+) równają się ocenie bardzo dobrej, ocenę bardzo dobrą można otrzymać za rzeczową wypowiedź ustną /na ochotnika/, nawet jeśli zawierała drobne błędy, ale nie utrudniają one zrozumienia treści.
4. Zadań domowych kontrolowanych na bieżąco, wyrywkowo, w zależności od stopnia trudności są oceniane.
5. Zeszytu przedmiotowego lub zeszytu ćwiczeń - ocenianiu podlega: rzeczowość, estetyka, systematyczność, sprawdzany kompleksowo według decyzji nauczyciela.
6. Katechizm ucznia: uczniowie wykazują się znajomością małego katechizmu w formie ustnej lub pisemnej /testy/
 - ✓ **Klasa I:** Znak krzyża, Ojcze nasz, Zdrowaś Mario, Aniele Boży Stróżu mój.
 - ✓ **Klasa II:** Znak krzyża, Ojcze nasz, Zdrowaś Mario, Aniele Boży Stróżu mój, Akt wiary, nadziei, miłości i żalu, 2 Przykazania Miłości.
 - ✓ **Klasa III:** Znak krzyża, Ojcze nasz, Zdrowaś Mario, Aniele Boży Stróżu mój, Akt wiary, nadziei, miłości i żalu, 2 Przykazania Miłości, Wyznanie wiary, Przykazanie Boże, Sakramenty Święte, Grzechy główne, Pod Twoją Obronę, Formuła Spowiedzi, Warunki Sakramentu pokuty.
7. Aktywność religijna, prace dodatkowe, zaangażowanie w przygotowanie i przeprowadzenie uroczystości szkolnych o charakterze religijnym, zadania dodatkowe – przygotowanie gazetek, dekoracje, działalność pozalekcyjna uczniów: kółka zainteresowań, grupy formacyjne przy parafii lub w szkole.
8. Brak podręcznika bądź zeszytu uczeń zgłasza przed lekcją – w semestrze może mieć 3 kropki „●”, tak samo zgłaszany jest brak zadania oraz nieprzygotowanie do lekcji.
9. Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli brak jest podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.

**WYMAGANIA EDUKACYJNE NIEZBĘDNE DO OTZRYMANIA PRZEZ UCZNIĄ POSZCZEGÓLNYCH ŚRÓDROCZNYCH I
ROZNYCH OCEN KLASYFIKACYJNYCH Z RELIGII DLA UCZNIÓW Z OPINIAMI, ORZECZENIAMI,
KORZYSTAJĄCYCH Z POMOCYB PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNEJ**

1. Indywidualizacja oceniania - każdy uczeń oceniany jest sprawiedliwie, brane są pod uwagę indywidualne możliwości ucznia.
2. Ocenie podlegają wszystkie wymienione niżej formy aktywności:
 - ✓ odpowiedzi pisemne,
 - ✓ odpowiedzi ustne,
 - ✓ aktywne uczestnictwo w zajęciach,
 - ✓ współpraca w grupie,
 - ✓ praca z tekstem,
 - ✓ zadania domowe,

- ✓ aktywność pozalekcyjna (SKC, LSO, KM, OAZA itp.),
 - ✓ udział w konkursach, prace dodatkowe.
3. Wykorzystanie wskazówek wizualnych (rysunki, słowo pisane) wspomagających rozumienie abstrakcyjnych pojęć.
 4. Unikanie zadawania niejasnych pytań, zadawania pytań opisowych (nauczyciel zadaje konkretne pytania).
 5. Rozbijanie zadania na krótsze etapy lub przedstawianie na kilka sposobów (np. wizualnie).
 6. Robienie przerwy pomiędzy wydawaniem kolejnych poleceń i sprawdzanie czy zostały zrozumiane.
 7. Dostosowanie tempa pracy do możliwości ucznia.
 8. Wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej.
 9. W razie potrzeby zadać uczniowi dodatkowe pytania.
 10. Dzielenie zadania na mniejsze części, wyznaczanie odpowiedniego czasu trwania „sesji roboczych”.
 11. Częste pochwały za poprawnie wykonane zadanie lub jego próby.
 12. Sprawdzanie wiedzy ucznia w formie odpowiedzi ustnych i / lub pisemnych.
 13. Możliwość poprawy prac pisemnych w formie ustnej i / lub pisemnej.
 14. Kierowanie poleceń indywidualnie do ucznia/uczennicy.
 15. Zmniejszona ilość zadawanych zadań.
 16. Dawanie możliwości wyboru spośród 2 opcji (np. odpowiedź ustna, lub pisemna).
 17. Ocenianie powinno koncentrować się na możliwościach, mocnych stronach i przyroście kompetencji zawsze jednak w indywidualnym wymiarze.
 18. Oceniać w oparciu o tzw. pozytywne wzmocnienia — pochwały, nagradzanie, pozytywną więź.
 19. W ocenianiu będą oddzielane obszary, w których trudności wynikają z zaburzeń.
 20. W ocenianiu będzie uwzględniony poziom przeżywanego stresu.

**SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII
DLA KLASY I SZKOŁY PODSTAWOWEJ
według podręcznika „Poznaję Boży Świat” nr AZ-11-01/18-KI-4/20
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.**

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- b) odmawia wszelkiej współpracy,
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA				
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca

1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Bóg nas kocha – dziękujemy za Jego dary	<p>podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z klasy, przedstawia się wobec całej klasy, wyjaśnia znaczenie ikon podczas pracy z podręcznikiem, podaje, kiedy jest katecheza. wymienia pozytywne umiejętności własne, kolegów i koleżanek, podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, odróżnia, kiedy należy stosować pozdrowienia świeckie, a kiedy chrześcijańskie, prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie.</p> <p>opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej, poprawnie wykonuje znak krzyża, śpiewa piosenkę „W imię Ojca i Syna”.</p> <p>wskazuje na różnice w wyglądzie zewnętrznym pomiędzy świątynią a innymi budynkami, podaje przykłady, jak należy się zachować w kościele. wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych.</p>	<p>podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań w grupie (prośba, przeproszenie, przebaczenie), podaje prawdę, że wspólnie z innymi przyjemniej jest uczyć się i bawić, podaje przykłady, w czym może pomagać innym w klasie, opowiada, w jaki sposób nauczyciele i inni pracownicy szkoły opiekują się dziećmi, wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole, wyjaśnia, że używając pozdrowień chrześcijańskich, wyraża swoją wiarę w Boga, podaje prawdę, że stosowanie pozdrowień jest wyrazem szacunku do Boga i ludzi, wyjaśnia, jak wykonuje się znak krzyża, podaje prawdę, że znak krzyża czynią osoby wierzące w Boga, podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, wyjaśnia, że w miejscach poświęconych Panu Bogu zachowujemy się z wyjątkowym szacunkiem.</p>	<p>wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć, wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, w której dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne, podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie, podaje prawdę, że troska o dzieci jest dla dorosłych zobowiązaniem wobec Boga, charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej, uzasadnia, dlaczego obowiązkiem ucznia jest posłuszeństwo nauczycielom, uzasadnia, że pozdrowienia chrześcijańskie przypominają o obecności Boga, wyjaśnia, że krzyż przypomina o miłości Pana Jezusa do ludzi, podaje prawdę, że wykonując znak krzyża wypowiadamy imiona Trójcy Świętej, podaje miejsca i sytuacje, w których wierzący wykonują znak krzyża, podaje nazwy wybranych elementów wnętrza kościoła, wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym, podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu.</p>	<p>opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń, wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga. opisuje, czym jest wspólnota szkolna, uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej, wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”, wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus, wyjaśnia, że znak krzyża wykonany z szacunkiem jest wyrazem miłości do dobrego Boga, podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki.</p>	<p>opowiada, co przedstawia ją znane mu kapliczki lub figury świętych.</p>

<p style="text-align: center;">II. Bóg mnie stworzył</p>	<p>podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka, wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół, radio...), podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi, podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody, śpiewa piosenkę o stworzeniu świata. podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”. podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszych ludzi i każdego człowieka, wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców. podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody, rozpoznaje i nazywa Boże dary, wymienia, za co może dziękować Bogu w swoim życiu i środowisku.</p>	<p>wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, wymienia elementy świata stworzonego przez Boga (niebo, ziemia, słońce morze, rośliny, zwierzęta, człowiek), podaje prawdę, że dzieła stworzone przez Boga są przejawem Jego wszechmocy, wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć, opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, wyjaśnia, że dzieła przyrody są sobie nawzajem potrzebne, wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra, wskazuje w codzienności ślady Bożych darów materialnych i duchowych, na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat, podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga.</p>	<p>wyjaśnia dlaczego Biblię można nazwać podręcznikiem do poznawania Pana Boga, opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania, na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga, wyjaśnia, że w pięknie i mądrości przyrody można spotkać Pana Boga, wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę, a złe ich unieszczęśliwia, wyjaśnia, że Boże dary są wyrazem Jego opieki nad ludźmi.</p>	<p>uzasadnia, dlaczego księdze Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek. wyjaśnia pojęcia: stworzyć, Stworzyciel, wyjaśnia wybrane przymioty Boga. wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga, uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra. uzasadnia, że dobre wykorzystanie darów Boga czyni ludzi szczęśliwymi.</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga.</p>
---	--	---	--	---	---

<p style="text-align: center;">III. Bóg mnie kocha</p>	<p>podaje prawdę, że jest dzieckiem Boga, podaje przykłady, w których dostrzega Bożą miłość w swoim życiu, podaje przykłady czynionego przez siebie dobra, podaje prawdę, że Bóg kocha ludzi, także wtedy, gdy popełniają zło. podaje przykłady troski Boga wobec niego, wymienia osoby ze swojego otoczenia, które są blisko i mogą przyjść mu z pomocą, podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, podaje, ile jest przykazań, podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga, prawidłowo ocenia swoje postępowanie, odróżniając zachowania właściwe od niewłaściwych, podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga, podaje przykłady uczynków, którymi pomaga innym.</p>	<p>podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać o zdrowie. wyjaśnia, że czyniąc dobro człowiek odpowiada na miłość Boga, podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci, wyjaśnia, w jakich sytuacjach może prosić Boga o pomoc. opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas. w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości, mówi z pamięci treść przykazania miłości bliźniego.</p>	<p>wyjaśnia, że trzeba dbać o własne ciało, ponieważ jest ono darem Boga, wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka, wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi, opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże, uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół, wskazuje, że ocena własnego postępowania pomaga w stawianiu się lepszym. podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.</p>	<p>uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego, na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego, wyjaśnia, na czym polega działanie rozumne i wolne, wyjaśnia, że wypełnianie przykazań jest znakiem zaufania Bogu, który pragnie naszego szczęścia, wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego”, wyjaśnia, że pomaganie innym jest wyrazem miłości Boga wobec ludzi.</p>
---	---	--	---	---

<p style="text-align: center;">IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję</p>	<p>podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, wymienia symbole adwentowe, podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi, mówi z pamięci modlitwę „Zdrowaś Maryjo”. opowiada o zwyczajach związanych z Bożym Narodzeniem, podaje, gdzie urodził się Pan Jezus, śpiewa wybrane kolędy. wymienia dary złożone przez mędrców, opowiada, od kogo usłyszał o narodzeniu Jezusa. wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, i wszystkich potrzebujących, wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, podaje przykłady przebaczenia we własnym życiu, wymienia osoby potrzebujące pomocy, podaje przykłady uczynków miłosierdzia w swoim środowisku i na świecie, wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i ludzi.</p>	<p>opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, wypowiada modlitwy, które już zna, podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go, podaje przykłady, jak można przygotować się na przyjście Jezusa, wskazuje, że Maryja przedstawia prośby ludzi swojemu Synowi, opowiada o zwyczajach świątecznych, wyjaśnia, dlaczego składamy sobie życzenia, opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, mówi z pamięci słowa modlitwy „Ojcze nasz”. podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, omawia wybrane uczynki miłosierdzia, rozróżnia rodzaje pomocy niesionej przez dorosłych i przez dzieci. uzasadnia, dlaczego powinniśmy przepraszać Boga.</p>	<p>wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa, wyjaśnia określenie „Adwent”, wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim. opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, wyodrębnia słowa pozdrowienia Maryi przez archanioła Gabriela, wyjaśnia symbolikę opłatka, choinki i żłóbka, podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa, charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Bożego Narodzenia, opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele, podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli” i wyjaśnia ich przesłanie, wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka, opowiada historię miłosiernego Samarytanina, w oparciu o tekst biblijny wymienia uczynki (postawy) miłosierdzia, wyjaśnia, że uczynki miłosierdzia dotyczą sfery materialnej i duchowej, wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym.</p>	<p>układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia, omawia znaczenie symboli adwentowych, wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania. opowiada scenę zwiastowania na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu, omawia okoliczności narodzenia Jezusa, wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”, opowiada przypowieść o zagubionej owcy, uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu. wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia, wyjaśnia pojęcie postawy miłosierdzia jako troski o potrzebujących, opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu.</p>	<p>własnymi słowami wyjaśnia wybrane wyrażenia z modlitwy „Zdrowaś Maryjo”, opowiada o wyjątkowości liturgii świąt Bożego Narodzenia, wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego, charakteryzuje postawę człowieka miłosiernego, omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego.</p>
---	---	--	---	---	---

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Bóg jest w mojej rodzinie	<p>podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom,</p> <p>tworzy drzewo genealogiczne swoich przodków,</p> <p>podaje przykłady, w czym rodzeństwo może sobie pomagać,</p> <p>podaje przykłady intencji, w których może modlić się cała rodzina.</p> <p>podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy.</p>	<p>podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg,</p> <p>wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie,</p> <p>wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności,</p> <p>podaje prawdę, że dziecko jest dla rodziców darem od Pana Boga, a rodzice są darem dla dziecka,</p> <p>podaje prawdę, że rodzice stawiają dziecku wymagania dla jego dobra,</p> <p>wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba,</p> <p>opowiada, jak wypełnia czas wolny.</p>	<p>wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość,</p> <p>wyjaśnia, że brak miłości podaje prawdę, że rodzina jest pomysłem Boga,</p> <p>rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby,</p> <p>podaje przykłady, co zawdzięcza swoim przodkom,</p> <p>podaje prawdę, że brak obecności rodziców jest trudną sytuacją dla dziecka, więc należy je wspierać.</p> <p>podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi.</p>	<p>wskazuje na więzi osobowe w rodzinie,</p> <p>wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej,</p> <p>wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców,</p> <p>wyjaśnia, czym różni się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka,</p> <p>wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu</p>	<p>charakteryzuje wspólnotę rodzinną,</p> <p>rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób.</p> <p>uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.</p>
VI. Bóg zbawia	<p>podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas jego trwania,</p> <p>podaje przykłady postanowień wielkopostnych,</p> <p>pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas...”,</p> <p>wyjaśnia symbolikę palmy, z pomocą wykonuje palmę.</p> <p>pamięta, że Pan Jezus zmartwychwstał trzeciego dnia po swojej śmierci,</p> <p>wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne,</p> <p>podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie.</p>	<p>wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”,</p> <p>podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem,</p> <p>opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową,</p> <p>opowiada o grobie Pańskim w swoim kościele,</p> <p>opowiada o święceniu pokarmów i śniadaniu wielkanocnym.</p> <p>wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym.</p> <p>na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo,</p> <p>wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.</p>	<p>wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem,</p> <p>opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej,</p> <p>podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności,</p> <p>wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”,</p> <p>omawia perykopę o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy,</p> <p>opowiada o śmieci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu,</p>	<p>własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa,</p> <p>podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro,</p> <p>określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego,</p> <p>opowiada o zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa,</p> <p>wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia,</p> <p>wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania.</p>

			wyjaśnia symbolikę wybranych pokarmów w koszyczku wielkanocnym.		
VII. Bóg jest ze mną w Kościele	<p>opowiada, jak wygląda udzielanie chrztu, podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość. podaje prawdę, że podczas chrztu został uroczyście przyjęty do rodziny dzieci Bożych. podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, podaje, kiedy jest niedzielna Msza Święta w jego parafialnym kościele. przyjmuje właściwą postawę i prawidłowo wykonuje gesty liturgiczne, opowiada, jak wygląda kościół parafialny, podaje przykłady pomocy potrzebującym, podaje przykłady zaangażowania się dorosłych i dzieci w pomoc potrzebującym.</p>	<p>pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, wymienia dary, które otrzymał od Boga (w kolejności): życie, chrzest i wiara, podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii, wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie, rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne, podaje przykłady właściwych postaw w miejscach poświęconych Bogu, wskazuje zachowania, których należy unikać w kościele. podaje prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem, a wierzący Jego owcami, podaje, kto jest patronem kościoła parafialnego, podaje prawdę, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, wskazuje, w jaki sposób dzieci mogą wspierać pracę misjonarza.</p>	<p>wymienia znaki i symbole związane z chrztem, podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię, wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu, wymienia sposoby obecności Boga w liturgii, omawia, na czym polega właściwe zachowanie z kościele, wyjaśnia, dlaczego należy z szacunkiem zachowywać się podczas liturgii, wyjaśnia, co to znaczy być owcą Pana Jezusa, wskazuje, że najważniejszą pomocą dla innych we wspólnocie Kościoła jest modlitwa. podaje prawdę, że kościół jest centrum życia parafialnego, opowiada o zadaniach osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii, wyjaśnia, że Pan Bóg przygotował dla każdego w Kościele określone zadania.</p>	<p>wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem. wyjaśnia znaczenie wybranych gestów i postaw, wyjaśnia pojęcia: pasterz, owczarnia, wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce, wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna, podaje przykłady własnego zaangażowania się w wydarzenia związane z parafią, opowiada o działalności misjonarzy.</p>	<p>opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga, opowiada o Kościele jako owczarni Bożej, charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej.</p>

<p style="text-align: center;">VIII. Katechezy okolicznościowe</p>	<p>dzieli się wspomnieniami z wakacji, podaje przykłady, jak może podziękować Bogu i rodzicom za czas wakacji, wymienia prawa i obowiązki ucznia, opowiada, jak wygląda różaniec, wymienia części różańca świętego, podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych, podaje prawdę, że istnieje życie wieczne, podaje datę wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych, mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”. podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”, podaje godzinę nabożeństw majowych w swojej parafii, podaje prawdę, że mama i tata są darem od Boga, podaje, kiedy świętujemy Dzień Matki i Dzień Ojca, podaje przykłady dobrego wypoczynku.</p>	<p>wymienia miejsca wakacyjnego odpoczynku związane z Panem Bogiem, wyjaśnia, co oznaczają słowa ślubowania, podaje prawdę, że ucząc się, służy swojej Ojczyźnie, odpowiada w dialogu na wezwanie „Katechizmu polskiego dziecka”. wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową, wymienia imiona wybranych świętych, wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych, wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, podaje, kiedy świętujemy Dzień Babci i Dzień Dziadka, wymienia sposoby okazywania miłości i wdzięczności dziadkom oraz rodzicom, podaje przykłady miłości i stawiania wymagań ze strony dziadków, podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała, układa modlitwę w intencji swoich rodziców, podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku.</p>	<p>podaje prawdę, że wydarzenia wakacyjne, ludzie i przyroda są darem Boga, który nas kocha, wyjaśnia, dlaczego warto prosić Boga o błogosławieństwo, wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, podaje, jakimi cechami charakteryzuje się święty, opisuje, jak należy postępować, aby być świętym, wyjaśnia, czym jest czyściec, wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, opowiada, jak żył św. Mikołaj, wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie). wyjaśnia, dlaczego szanujemy dziadków i okazujemy im wdzięczność, układa modlitwę w intencji swoich dziadków. wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, wyjaśnia wybrane wezwania „Litani loretąńskiej”, wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, wyjaśnia, dlaczego szanujemy swoich rodziców, wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga.</p>	<p>wyjaśnia, dlaczego należy być wdzięcznym (Bogu i rodzicom) za otrzymane dobro. podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty Marto, wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność, uzasadnia potrzebę obchodów dnia, w którym w szczególności sposób okazuje się miłość dziadkom oraz rodzicom, opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, wyjaśnia pojęcie „Litania loretąńska”, uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką.</p>	<p>uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek, wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi, wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.</p>
---	---	--	---	---	--

**SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII
DLA KLASY II SZKOŁY PODSTAWOWEJ
według podręcznika „Odkrywam królestwo Boże” AZ-12-01/18-KI-7/21
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18**

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- c) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- d) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- c) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- d) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- d) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- e) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- f) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- d) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- e) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- f) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania klasy II, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także najtrudniejsze zadania,
c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania z różnych źródeł dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku oraz lekcji wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język prawidłowe i swobodne używanie poznanych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji	uczeń zawsze przygotowany do lekcji	stara się być przygotowany do	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.

	korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	lekcji chętnie w niej uczestniczy			
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus moim przyjacielem	<p>opowiada o wakacyjnych przeżyciach, podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie, mówi z pamięci „Ojcze nasz”, opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, podaje przykłady zgodnej i wspólnej modlitwy, podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, wymienia osoby, z którymi może się modlić.</p>	<p>wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), wymienia cechy przyjaźni z Jezusem, podaje prawdę, że Jezus pragnie przychodzić z pomocą potrzebującym (E.1.1), podaje przykłady powierzania Jezusowi trosk i problemów, uzasadnia konieczność otwartości serca na spotkanie z Jezusem. wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1).</p>	<p>wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2).</p>	<p>podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka) (D.3.3), wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.</p>	<p>wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy.</p>
II. Jezus naucza o królestwie	<p>opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu roztropnych decyzji. podaje przykłady talentów w swoim życiu, opowiada przypowieść o skarbie, wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy.</p>	<p>uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, opowiada przypowieść o talentach, wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności, wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci, oraz czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.</p>	<p>wyjaśnia, że królestwo Jezusa rządzi się Bożymi prawami, podaje przykłady budowania królestwa Jezusa w swoim środowisku. wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, wyjaśnia, czym jest przypowieść, uzasadnia, że Pan Jezus mówi również do ludzi współczesnych przez słowa Ewangelii.</p>	<p>wyjaśnia, na czym polegało głoszenie Ewangelii przez Jezusa. uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.</p>	<p>przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus objawia swoją moc	<p>podaje przykłady cudów Jezusa, uzasadnia, że Jezus czyni cuda również dzisiaj, szczególnie w sercach ludzi.</p> <p>opowiada perykopę o uciszeniu burzy oraz o wskrzeszeniu córki Jaira, podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2),</p> <p>podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom,</p> <p>opowiada o uzdrowieniu niewidomego,</p> <p>podaje przykłady trudności, z jakimi spotykają się niewidomi,</p> <p>opowiada o rozmnożeniu chleba,</p> <p>podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi.</p> <p>mówi z pamięci „Akt wiary”.</p>	<p>wyjaśnia, co to jest cud,</p> <p>uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1),</p> <p>przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym i ma władzę nad życiem oraz siłami przyrody,</p> <p>podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci.</p> <p>opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca,</p> <p>opowiada o cudownym połowie ryb,</p> <p>podaje przykłady, jak Jezus pomaga ludziom współcześnie,</p> <p>uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych,</p> <p>opowiada o Jezusie krocącym po jeziorze,</p> <p>uzasadnia moc wiary w Jezusa,</p> <p>podaje przykłady, czego się boją dzieci.</p>	<p>opowiada o publicznej działalności Jezusa,</p> <p>uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu,</p> <p>wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie,</p> <p>uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają.</p> <p>uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga,</p> <p>uzasadnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom, dając obfitość darów,</p> <p>uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów,</p> <p>wymienia różne formy pomocy głodującym,</p> <p>rozdziela wartość podstawowych posiłków i ulubionych łakoci,</p> <p>uzasadnia siłę modlitwy w chwilach lęku.</p>	<p>charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu,</p> <p>charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o pomoc,</p> <p>charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego Piotr zaczął tonąć,</p> <p>formułuje własne akty strzeliste.</p>	<p>wyjaśnia zasady pomagania osobom niewidomym,</p> <p>wyjaśnia, że w dobru otrzymywamy od innych można odczytywać dobroć Jezusa.</p>

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus przechodzi zbawić świat	<p>opowiada o zapowiedzi spełnienia obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie przekazanej przez proroków (A.3.4), podaje prawdę, że Zbawiciel urodzi się w Betlejem,</p> <p>opowiada o zwiastowaniu Maryi, wyjaśnia pojęcie: anioł, wyjaśnia, że Jezus jest Zbawicielem obiecanym przez Boga i zapowiadanym przez proroków, rozróżnia przedmioty związane z kultem religijnym od rzeczy użytku codziennego,</p> <p>opowiada o narodzeniu Jezusa, wymienia zwyczaje świąteczne, podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia,</p> <p>opowiada o pokłonie mędrców, wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego, wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”.</p>	<p>opowiada o grzechu pierwszych ludzi, wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4),</p> <p>uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła.</p> <p>wyjaśnia, kim jest prorok (A.3.4), wyjaśnia symbolikę roratki.</p> <p>podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia,</p> <p>wyjaśnia pojęcie zbawienie, uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1),</p> <p>wyjaśnia, kim są poganie, podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie.</p> <p>opowiada o chrzcie Jezusa, uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.</p>	<p>wyjaśnia, kim jest szatan, wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi.</p> <p>podaje przykłady, jak być prorokiem we własnym środowisku.</p> <p>uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem,</p> <p>wyjaśnia znaczenie imienia Jezus,</p> <p>opowiada o roli Jozefa, którego Bóg wybrał na opiekuna Zbawiciela,</p> <p>wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka,</p> <p>wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”,</p> <p>opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.</p>	<p>opowiada o roli biblijnych proroków,</p> <p>wyjaśnia prorocтво Micheasza,</p> <p>wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka,</p> <p>wymienia wydarzenia ukazujące, że Pan Jezus przyszedł zbawić świat,</p> <p>wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców,</p> <p>podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięctwa.</p>	<p>wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń, opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Jezus uczy, jak być dobrym	<p>opowiada przypowieści: o dwóch synach i pracy w winnicy, o faryzeuszu i celniku, podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło, opowiada o pielgrzymowaniu 12-letniego Jezusa do świątyni, opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, mówi z pamięci „Akt miłości”</p>	<p>uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), wyjaśnia, czym jest pokora, wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2). wymienia swoje obowiązki w różnych środowiskach życia, wyjaśnia, na czym mogło polegać „bycie poddanym” Jezusa wobec Maryi i Jozefa, wymienia cnoty, które pomagają wypełniać obowiązki. podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność, omawia sytuacje, gdy sam otrzymał wyrazy wdzięczności.</p>	<p>wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku, wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, wyjaśnia słowa Jezusa „powiniem być w tym, co należy do mego Ojca”, uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć.</p>	<p>podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia. uzasadnia, dlaczego warto wzorować się na Jezusie w wypełnianiu swoich obowiązków.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy, jak kochać	<p>podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym,</p> <p>wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym,</p> <p>podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań,</p> <p>mówi z pamięci przykazanie miłości,</p> <p>wymienia osoby, którym okazuje miłość,</p> <p>opowiada historię Samarytanina,</p> <p>podaje przykłady, kiedy prosi o pomoc,</p> <p>wyjaśnia znaczenie słów: przeproszam i przebaczam,</p> <p>podaje przykłady sytuacji, w których przebaczył i otrzymał przebaczenie,</p> <p>mówi z pamięci „Akt żalu”.</p> <p>wymienia wybrane dary Ducha Świętego,</p> <p>wymienia swoje umiejętności, którymi może służyć innym,</p> <p>uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego (A.5.2).</p>	<p>opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem,</p> <p>wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1),</p> <p>mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1).</p> <p>wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3),</p> <p>prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3).</p> <p>podaje przykłady miłości Jezusa do ludzi,</p> <p>podaje przykłady osób, które dobrze postępują ze względu na Jezusa (C.3.5),</p> <p>wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5),</p> <p>wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka,</p> <p>opowiada przypowieść o nielitościwym słudze,</p> <p>wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7),</p> <p>odróżnia mądrość, męstwo i radę od wiedzy, zwykłej odwagi i pouczenia innych.</p>	<p>wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć,</p> <p>wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie,</p> <p>uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych,</p> <p>uzasadnia, że ten, kto wierzy, powinien dobrze postępować (C.3.4).</p> <p>wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym.</p>	<p>uzasadnia szkodliwość hejtu,</p> <p>uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego,</p> <p>podaje, kto może przystąpić do spowiedzi,</p> <p>wyjaśnia, na czym polegają wybrane dary Ducha Świętego,</p> <p>uzasadnia, że potrzebuje darów Ducha Świętego, by być lepszym i lepiej pomagać innym.</p>	<p>wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy.</p> <p>podaje przykłady owoców daru mądrości, męstwa, rady.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Jezus żyje w Kościele	<p>opowiada o powołaniu apostołów, wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, podaje, kto jest następcą św. Piotra, wyjaśnia, co to jest łaska Boża, opowiada o zasadach budowania wieży na podstawie tekstu biblijnego, wymienia siedem sakramentów, rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię, wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii, wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą, opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej, opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), wymienia znaki i dary Ducha Świętego, podaje przykłady, z kim może rozmawiać o Jezusie.</p>	<p>wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), podaje przykłady sposobów troski o życie w stanie łaski oraz osoby, które pomagają żyć w stanie łaski. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach – KL 7 (B.1.1), podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana (B.1.1), opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), wymienia przykazania kościelne (E.4.3), podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1), opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła (A.5.1), pamięta nazwę „uroczystość Zesłania Ducha Świętego”, opowiada, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), podaje przykłady, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2).</p>	<p>wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła. wyjaśnia, że łaskę uświęcającą otrzymujemy przez chrzest, wyjaśnia, co pozbawia nas łaski uświęcającej, uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).</p>	<p>uzasadnia, że dar łaski jest spełnieniem obietnicy obecności Jezusa, wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, krótko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje. wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa. porównuje udział we Mszy Świętej do uczy królewskiej, omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych. wyjaśnia znaki Ducha Świętego.</p>	<p>podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), wyjaśnia, że zesłanie Ducha Świętego jest początkiem działalności Kościoła.</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Jezus zbawia	<p>opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, opowiada o pracy nauczyciela, podaje przykłady, za co może być wdzięczny nauczycielom i pracownikom szkoły, wyjaśnia, że Bóg podarował nam Ojczyznę, wymienia symbole narodowe i wyjaśnia ich znaczenie, wyjaśnia, że Jezus jest Królem świata i sprawiedliwym sędzią, podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych, mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej, opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), wyjaśnia znaczenie pokarmów ze święconki, • mówi z pamięci „Akt nadziei”.</p>	<p>opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa, podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym. wyjaśnia, że Jezus jako dziecko też się uczył i miał nauczycieli, opowiada o raj, który Bóg przygotował dla pierwszych ludzi, opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa (A.6.1), na podstawie tekstu biblijnego wymienia sposoby pomocy potrzebującym, wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), podaje prawdę, że Jezus oddał swoje życie z miłości do ludzi (B.11.2), uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa (E.1.1), wyjaśnia, że Bóg udziela ludziom przebaczenia za pośrednictwem Jezusa (E.4.7), opowiada o objawieniach św. Faustyny.</p>	<p>wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, wskazuje sytuacje, w których może się modlić tajemnicami radosnymi i bolesnymi. charakteryzuje życie wybranych świętych, uzasadnia, że bez nauczycieli uczniom trudno byłoby zdobywać wiedzę, podaje przykłady, jak ludzie mogą przygotować się na powtórne przyjscie Chrystusa, opowiada o liturgii Środy Popielcowej, wyjaśnia, co to jest nawrócenie, wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufność) (D.3.2), wyjaśnia, na czym polega post i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, oraz podaje, kogo one obowiązują, ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”.</p>	<p>uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczciwej pracy (nauki) dla Ojczyzny, interpretuje perykopę o sędzie ostatecznym, wyjaśnia, na czym polega czujność w oczekiwaniu na koniec świata. wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą, opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, „Ojcze, przebac im...”, wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, wyjaśnia, na czym polega miłosierdzie, opisuje obraz „Jezu, ufam Tobie”.</p>	<p>podaje, że prawa zapisane są w dokumencie nazywanym Konstytucją, uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża, wyjaśnia słowa Jezusa, opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja).</p>

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • podaje przykłady sposobów okazywania wdzięczności rodzicom, • opowiada o spotkaniu dwóch matek – Elżbiety i Maryi, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, wymienia i wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej. • wspomina o Zachariaszu, który troszczył się o małego Jana, wskazuje, jak należy się troszczyć o dobro rodzinne (A.5.1). • podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji. 	<p>wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, uzasadnia, że rodzicom należy okazywać miłość i szacunek. uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, opowiada o procesji Bożego Ciała.</p>	<p>opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski, wyjaśnia, na czym polega macierzyństwo i ojcostwo.</p>	

**SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII
DLA KLASY III SZKOŁY PODSTAWOWEJ
według podręcznika „Poznaję Jezusa” AZ-13-01/18-KI-14/22
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18**

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- b) odmawia wszelkiej współpracy,
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biele posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika

3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus chce się ze mną spotykać	<ul style="list-style-type: none"> wymienia etapy przygotowania do Pierwszej Komunii, podaje prawdę, że Pierwszą Komunię poprzedza przyjęcie sakramentu pokuty i pojednania, wyjaśnia, czym jest modlitwa, podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie, np. Samuela: „Mów, bo sługa Twój słucha” (D.2.1), wymienia, jakich modlitw nauczył się na lekcjach religii, wskazuje tekst wybranej modlitwy św. Franciszka (D.7.2), wskazuje i wyjaśnia różnice między modlitwą faryzeusza a modlitwą celnika, podaje przykłady, kiedy należy przeproszać ludzi, szczególnie bliskich, 	<ul style="list-style-type: none"> identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) Samuel, wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia (D.1.6), uzasadnia sens modlitwy przebłagalnej (D.1.7). 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, że przygotowanie do Pierwszej Komunii ma formę duchową i zewnętrzną, podaje prawdę, że w duchowych przygotowaniach do jego Pierwszej Komunii bierze udział cała rodzina i parafia, wyjaśnia, że dzięki modlitwie łatwiej jest zrozumieć, czego oczekuje od nas Pan Bóg, wymienia, za co ludzie powinni dziękować Bogu, podaje prawdę, że Bóg wysłuchuje modlitwy pokornej, wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien przeproszać Boga, wyjaśnia, że przeproszenie pomaga być bliżej Pana Jezusa, opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, wyjaśnia, na czym polega ufność Bogu na modlitwie, uzasadnia potrzebę wytrwałej modlitwy, wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pragnie, byśmy mówili do Boga „Ojcze”. 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada, na czym polegały wskazówki Helego oraz modlitwa Samuela, uzasadnia, dlaczego modlitwy trzeba się uczyć, wyjaśnia, dlaczego warto dziękować Bogu, wyjaśnia, na czym polega modlitwa uwielbienia. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, dlaczego nie zawsze otrzymujemy od Boga to, o co prosimy, układa krótki tekst własnej modlitwy uwielbienia.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus uczy mnie przykazań	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • wymienia z pamięci przykazania Boże (C.1.1), • podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych w codzienności (C.1.6), • wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), • wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2), • wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), • wyjaśnia, że należy dbać o rzeczy materialne, • wymienia przykazania kościelne (E.4.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada historię przekazania Mojżeszowi tablic Dekalogu, • identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) – Mojżesz, Eliasz, • wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój...”, • wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego (C.1.7), • wskazuje na istotę poszczególnych przykazań Bożych (C.1.2), • wyjaśnia wymagania poszczególnych przykazań kościelnych (E.4.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój...”, • wyjaśnia, na czym polega szacunek wobec imienia Boga, • wyjaśnia, że przyjęcie Komunii Świętej jest wyjątkowym świętowaniem niedzieli, • wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców i opiekunów, • podaje przykłady troski o zdrowie własne i innych, • uzasadnia, dlaczego należy szanować życie własne i innych, • wymienia ryzykowne zachowania w grupie rówieśniczej, • uzasadnia, że Pana Jezusa w Eucharystii można przyjąć tylko z czystym sercem, • wyjaśnia, jaka jest rola wstydu, • podaje przykłady, kiedy należy uszanować intymność własną i innych, • wymienia i wyjaśnia rodzaje własności, • podaje przykłady troski o dobro wspólne, • wyjaśnia, dlaczego zazdrość jest niewłaściwą postawą, • podaje przykłady troski o dobre imię własne i innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada historię proroka Eliasza, który troszczy się o wiarę w jednego Boga, • opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, • opowiada o radości św. Teresy z Lisieux po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej, • wyjaśnia, na czym polega czystość serca, • wyjaśnia, że rodzice mają także obowiązki wobec swoich dzieci, • odnosi wymagania przykazania piątego do sfery ciała i duszy (u siebie i innych), • opowiada o zaparciu się Piotra, • wyjaśnia, dlaczego w życiu ważna jest prawda. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za wypowiedziane słowa, • wyjaśnia, dlaczego przykazania kościelne są potrzebne wspólnocie wierzących.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus mniej umacnia	<ul style="list-style-type: none"> wymienia krótkie wyznania wiary („Znak krzyża”, „Akt wiary”), podaje z pamięci treść „Składu apostołskiego (A.6.4), wymienia sakramenty święte (B.3.1), wymienia sakramenty, które już przyjął, oraz te, do których się przygotowuje, wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), określa sumienie jako głos Boga w swoim sercu, wskazuje, jak należy się przygotować do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), rozdziela grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4), podaje prawdę, że żal za grzechy jest konieczny, by dostąpić ich odpuszczenia, wyjaśnia, na czym polega wyznanie grzechów podczas spowiedzi, wypowiada z pamięci dialog penitenta z kapłanem, wyjaśnia, czym jest zadośćuczynienie, uzasadnia konieczność naprawienia krzywd, wymienia sposoby walki z grzechem (B.10.3). 	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem (B.3.2), opowiada o chrzcie Jezusa, wypowiada formułę udzielania chrztu, porównuje znaczenie białej szaty od chrztu do znaczenia białego stroju komunijnego, wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B. 9.2), omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o synu marnotrawnym, o nielitościwym dłużniku, rozdziela postawę żalu i pychy przed Bogiem, określa na czym polega żal doskonały i niedoskonały, uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1), wyjaśnia, dlaczego postanowienie poprawy jest warunkiem dobrej spowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje symbole poszczególnych sakramentów, wyjaśnia skutki chrztu w życiu człowieka, wyjaśnia, że chrzest włącza nas w życie Trójcy Świętej, uzasadnia, że chrzest jest najważniejszym sakramentem, podaje, kto może udzielać sakramentu pokuty, wyjaśnia, że Bóg czeka na grzesznika i pragnie mu przebaczyć, uzasadnia, że żal za grzechy przybliży do Boga i pomaga w nawróceniu, opowiada perykopę o uzdrowieniu paralityka, opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, wskazuje, w jaki sposób Zacheusz wynagrodził za popełnione zło. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia symbole osób Trójcy Świętej, wyjaśnia, w jakim celu należy zrobić rachunek sumienia (wieczorny i przed spowiedzią), omawia perykopę o nawróconej grzesznicy, wyjaśnia potrzebę regularnej pracy nad sobą. 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada o jedności w działaniu Ojca, Syna i Ducha Świętego, wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przychodzi z duchowym uzdrowieniem, porównuje słowa Jezusa wypowiedziane do paralityka ze słowami wypowiedzianymi przez kapłana podczas spowiedzi.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę	<ul style="list-style-type: none"> • podaje miejsce, gdzie odbywała się Ostatnia Wieczerza, • uzasadnia, że Pan Jezus pragnie spotykać się z ludźmi na Mszy Świętej, • wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), • wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), • wyjaśnia, co się dzieje podczas poszczególnych części Mszy Świętej (B.13.1), • opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4), • poprawnie odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, • wymienia, jakie dary składa się na ołtarzu, i wyjaśnia ich symbolikę, • wyjaśnia pojęcia: Najświętszy Sakrament, post eucharystyczny, Komunia Święta (B.14.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – o uczcie, • wyjaśnia, że Eucharystia uobecnia ofiarę złożoną przez Jezusa na krzyżu, • wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), • wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2), • wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, pozdrowień i wezwań występujących w liturgii Mszy Świętej (B.13.2), • wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), • wymienia, z czego się składa liturgia słowa i liturgia eucharystyczna, • wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim (B.14.2), • opisuje, jak należy się zachować bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), • wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo (B.13.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Msza Święta jest ucztą, na którą zaprasza Jezus Chrystus, • poprawnie odpowiada na wezwania kapłana podczas liturgii, • podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, • podaje przykłady składania darów z okazji różnych uroczystości, • podaje przykłady darów duchowych, które może złożyć Jezusowi w dniu Pierwszej Komunii, • wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi (B.12.1), • opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, • wyjaśnia słowa kapłana „Oto Baranek Boży” oraz słowo „amen”, • wyjaśnia znaczenie gestów, postaw i wezwań występujących w obrzędach zakończenia (B.13.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o przygotowaniach do Ostatniej Wieczerzy Jezusa i uczniów, • wyjaśnia, kto ma obowiązek uczestniczenia w Eucharystii w niedzielę i święta, • uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej (B.13.3), • porównuje tekst biblijny (Ef 1,2-5a) z wezwaniami z liturgii, • wyjaśnia, na czym polega ofiarowanie, i podaje, co może być darem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na pamiątkę jakiego wydarzenia Jezus i uczniowie spożywali Paschę, • układa modlitwę wiernych w wybranej intencji, • wskazuje znaczenie Bożego błogosławieństwa w życiu człowieka.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest różaniec, • podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy: różaniec, „Pozdrowienie anielskie” (D.5.3), • wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), • podaje prawdę, że od dnia Pierwszej Komunii otrzyma duchowy pokarm na drogę do nieba, • podaje i wyjaśnia główne prawdy wiary, • podaje przykłady sytuacji, kiedy wyznaje wiarę w trzy Osoby Boskie, • odróżnia rok liturgiczny od roku kalendarzowego, • wyjaśnia, że Adwent jest czasem oczekiwania na przyjście Jezusa na ziemię, • charakteryzuje modlitwę „Zdrowaś Maryjo” (D.5.1), • wyjaśnia, czym są roraty, • podaje prawdę, że Maryja poczęła się bez grzechu pierwotnego, • wymienia najważniejsze zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.5.2), • opowiada perykopę o pokłonie złożonym Jezusowi przez mędrców, 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), • wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4), • wyjaśnia, dlaczego należy troszczyć się o groby bliskich, • uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest ważniejsza od troski o miejsce ich pochowku, • omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych, o zagubionej owcy, • wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), • wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), • mówi z pamięci modlitwę „Pod Twoją obronę” oraz „O Maryjo bez grzechu poczęta...”, • uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), • opowiada o dzieleniu się opłatkiem i wyjaśnia wartość dzielenia się nim, • wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Eucharystii podczas Pierwszej Komunii można porównać do narodzenia Jezusa w sercu, • wyjaśnia, kim są poganie, • opowiada o ofiarowaniu Jezusa w świątyni, 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o cudzie Jezusa w Kanie Galilejskiej, • podaje prawdę, że modlitwa różańcowa przybliży nas do Boga, • wymienia tajemnice różańca, • podaje przykłady tradycji i zwyczajów związanych z wybranymi okresami roku liturgicznego w kościele i domu rodzinnym, • opowiada perykopę o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia, na czym polegało posłuszeństwo Maryi Panu Bogu, • podaje przykłady posłuszeństwa Bogu, rodzicom, opiekunom i nauczycielom, • opisuje wygląd cudownego medalika, • wskazuje na podobieństwo opłatka do hostii i komunikantów, • wskazuje różnicę między opłatkiem pobłogosławionym a konsekrowanym, • śpiewa kolędę „Mędrcy świata”, 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o objawieniach Matki Bożej w Fatimie, • wymienia i wyjaśnia chrześcijańskie zwyczaje związane z Adwentem, • opowiada o objawieniach Matki Bożej, które miała św. Katarzyna Laboure, • wyjaśnia, dlaczego należy zawsze być gotowym na powtórne przyjście Chrystusa, • wyjaśnia, że celem dzielenia się opłatkiem jest pogłębienie więzi między ludźmi ze względu na nowo narodzonego Jezusa, 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o życiu św. Barbary i Tarsycjusza i podaje, jakie są ich atrybuty, • łączy poszczególne okresy roku liturgicznego z wydarzeniami z życia Jezusa, • opowiada o Światowym Dniu Misyjnym Dzieci i zadaniach Dziecięcych Kół Misyjnych,

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post, • wymienia nabożeństwa Wielkiego Postu, • podaje prawdę, że Jezus został niewinnie skazany na śmierć krzyżową, • podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Jezusa, • wymienia najważniejsze zwyczaje związane z Wielkanocą (B.5.2), • podaje, do czego służy modlitewnik i jak się nim posługiwać, • opisuje, jak wygląda modlitewnik i co zawiera. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to znaczy, że Jezus jest światłem, • opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • opowiada, jak wygląda nabożeństwo drogi krzyżowej, • ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), • uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy (B.5.1), • wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), • wyjaśnia, jak modlić się „Koronką do miłosierdzia Bożego”, • wyjaśnia słowa modlitwy „Dla Jego bolesnej męki”, • opowiada, jakie jest przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia symbolikę światła i świecy, • podaje przykłady, kiedy zapala się gromnice, • wyjaśnia, dlaczego otrzymuje świecę od swoich rodziców (opiekunów), • wyjaśnia, na czym polega jałmużna wielkopostna, • opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa, • opowiada o objawieniu się Jezusa św. Faustynie Kowalskiej, • podaje prawdę, że Niedziela Miłosierdzia została ogłoszona przez Jana Pawła II w Krakowie-Łagiewnikach, • podaje przykłady, w jaki sposób książeczka do nabożeństwa pomaga we wzroście pobożności. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to znaczy zagubić się oraz nawrócić, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus zgodził się wziąć krzyż i nieść go na Golgotę, • wyjaśnia, co to znaczy brać krzyż tak jak Pan Jezus, • uzasadnia, że największym świętowaniem zmartwychwstania Jezusa jest udział we Mszy Świętej. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o wyroku Piłata i drodze krzyżowej Pana Jezusa.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Przyjmuję Jezusa w Najświętszym Sakramencie	<ul style="list-style-type: none"> wypowiada modlitwę dziękczynną za dar Pierwszej Komunii, opowiada, jak wygląda nabożeństwo majowe, prawidłowo odpowiada na wezwania litanii loretańskiej, wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), podaje z pamięci maryjne modlitwy: Anioł Pański (D.5.3), wyjaśnia, że Eucharystia jest pokarmem na życie wieczne, wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała. podaje prawdę, że przyjmowanie Eucharystii umacnia więź z Jezusem, wskazuje, w czym może naśladować postaci świętych (C.6.1), ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), podaje warunki odprawiania pierwszych piątków miesiąca, prawidłowo odpowiada na wezwania litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – o uczcie królewskiej, podaje prawdę, że w święcie dzieci komunijnych bierze udział cała parafia, uzasadnia potrzebę systematycznego przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1), wymienia obowiązki dziecka, które przyjęło Pierwszą Komunię, w wymiarze duchowym i materialnym, uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), ukazuje związek nabożeństw ze czcią oddawaną Najświętszemu Sercu Maryi (B.7.2), uzasadnia potrzebę częstego przyjmowania Komunii Świętej (B.14.2), uzasadnia potrzebę regularnego udziału w Eucharystii (B.12.3), uzasadnia, że udział w życiu religijnym parafii jest służbą dla Pana Boga, uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2). 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, że szata weselna z przypowieści o uczcie królewskiej oznacza czyste serce, wyjaśnia symbolikę stroju komunijnego, opowiada o wybranych wydarzeniach z życia Maryi związanych z Jezusem, opowiada o pielgrzymowaniu dwunastoletniego Jezusa do świątyni, wyjaśnia, dlaczego warto chodzić na Mszę Świętą z bliskimi, podaje przykłady uroczystości rodzinnych, które można świętować, uczestnicząc całą rodziną we Mszy Świętej, wyjaśnia, dlaczego warto przyjmować Komunię Świętą w intencji bliskich, wyjaśnia, dlaczego powinien dawać świadectwo swojej wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> tworzy modlitwy w intencjach wyznaczonych na poszczególne dni białego tygodnia, wyjaśnia wybrane wezwania z litanii loretańskiej, wyjaśnia treść pieśni „Chwalcie, łąki umajone”, opowiada o miłości św. Dominika Savio do Jezusa eucharystycznego, opowiada o św. Marii Goretti, wyjaśnia, że Jezus umarł na krzyżu z miłości do ludzi, opowiada o objawieniach św. Małgorzaty Alacoque. 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada o miłości św. Klary do Jezusa eucharystycznego, opowiada historię sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej, opowiada o objawieniach św. Julianny, którą Jezus prosił o wprowadzenie święta ku czci Najświętszego Sakramentu, wyjaśnia znaczenie wybranych wezwań litanii, omawia jedną z obietnic, które Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque, dotyczących czcicieli Jego Serca.